

«Нехай з поміж усіх ти мов зірниця сяєш...»

Вороний Микола Кіндратович

* * *

Нехай з поміж усіх ти мов зірниця сяєш,
Хай цінний скарб краса твоя
І чарами її ти всіх собі звабляєш,
Та коли ти Україну не кохаєш,
    Ти не моя.

Нехай у грудях ти чудове серце маєш,
І серце те усіх звабля
Бо всіх до нього ти ласкаво пригортаєш,
Та коли ти Україну не кохаєш,
    Ти не моя.

Нехай ти розумом всю правду оглядаєш,
З гори мов сміливе орля,
А стріхи рідної не бачиш і не знаєш,
Та коли ти Україну не кохаєш,
    Ти не моя.

Нехай за правду в бій ти чесно виступаєш,
Нехай не жалуєш життя,
А кривди Нації в душі не відчуваєш,
Та коли ти Україну не кохаєш,
    Ти не моя.

Ти не моя, о ні, даремно ти гадаєш,
Що сам прийду до тебе я
І хоч би ти прийшла мене не ублагаєш,
Та коли ти Україну не кохаєш,
    Ти не моя.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/voronyi_mykola_kindratovych/nekhai_z_pomizh_usikh_ty_mov_zirnytsia_siaiesh